

ACC. N:R M. 12183:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Aug 86.

Frågelistan N. 86. "Känskedas."
Så jag har ej levat i det tider varu när
som man använde träskedas, för att
äta med. Men däremot plögade man
på de flästa gårdarna använda sig av
Känskedas till att skumma mjölken
med. Pådana skoder vara lite större
än matskederna. Dunt myrke tunna
i bräddarna. Sådana vara tillverkade
av björk, "skogsbakad" det vill säga
den skulle torka med barken på. Sedan
måste man uppnyjuka trädet innan
det gick att utgrava samt tilltälja
skederna. Men så var det en annan sak
man måste koka ut björksnaken,
där man vet är mjölk en sådan va-
ra att det faddas ganska lite för att
den kommer med leimakt, därför

ACC. N:R M. 12183:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

skakades derra i lättsaltat vatten. Rök-
litt vid vilket ärtal som man kände
att använda hvar skedar, vet jag ej. Men
Har han har ej antalat utan hvar skedar
så det var väl på 1850 talet. Ja an-
vändandet av hvar skedarnas rack-
delar var nog mest smaken om
man åt något varmt. Hvar smak
är inget vidare det vet jag. Men
man kunde ju bortaga även denna
men det tog sin lundliga tid.
Men om man satte skedblad i
hvarmjäl en tid så att säga drag
mjålet ut den där räkliga smaken
Men så var ju mjålet utskämt
till människopåda. Det var för
många ett krus. Men man visste
inte om att på bort förfäliga smaken.

ACC. N:R M. 12183:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3

modells något annat. Ja i början
då det blev metallkedor, hade dessa
inte varit maktad. För man påstod
att i dessa var ej någon värdighet
och så fanns ju sådana "jærnplunkar"
så kallade man de skederna som
vara tillverkade av järnblåt samt
äverdragna med en blank ersättning
mäss. man bättre tillrä fick man
då svänningan, för de äkta allumi-
niums skederna. Så var här ju en
sats på att säga lite finare men
dessa, vara så sköna, dessa kallades
för hemskeder och ville alltid vara
så snäva å snäva att gåsa blanka
modells tilldel å vara. Ja varje
hushåll medlen hade sin egna sked
det var naga så att man ej färväs-
hade

ACC. N:R M. 12183:4.

Drängen på gården plögade bara den
stästa handskoden. Igenkänner märket
detta patt i skoden, nu är det ju på
att inga häar äro endast enfärgade
utan mesta dels randiga, men gerna
blommiga invid djurets skalle. Så
finns kåd tjura, å märka häar. De
riktigt märka häarskodarna, gingo
knappast att sälja, vidskopelsen var
mycke stor i bländ allmogon. Man
såde att sådana svarta skoder vara
gjorda, är "Kæmpelles" pamplydnad.
Så man förstår att det var inte
något vidare, Skoderna försälles alltid
på marknader.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4